

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2CoE/150/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4315217929
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4315217929.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a členiek senátu JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD. a JUDr. Lenky Kováčovej, v exekučnej veci oprávneného: CD Consulting s.r.o., so sídlom Příkop 843/4, Zábřovice, 602 00 Brno, Česká republika, IČ: 264 29 705, proti povinnému: Y. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. M. X. XXX/X, L., o vymożenie peňažného plnenia vo výške 408,- eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Levice č. k. 4Er/2583/2015 - 32 zo dňa 09. 12. 2016, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd odvolanie oprávneného proti I. výroku uznesenia Okresného súdu Levice č. k. 4Er/2583/2015 - 32 zo dňa 09. 12. 2016 odmieta.

II. Odvolací súd II., III. a IV. výrok uznesenia Okresného súdu Levice č. k. 4Er/2583/2015 - 32 zo dňa 09. 12. 2016 potvrdzuje.

III. Odvolací súd povinnému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie uznesením, ktoré odvolaním napadol oprávnený, návrh na zmenu účastníka konania zamietol (I. výrok), exekúciu zastavil (II. výrok), povinnému náhradu trov konania nepriznal (III. výrok) a rozhodol, že o trovách exekúcie rozhodne po právoplatnosti uznesenia (IV. výrok).

2. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní aplikoval ustanovenia § 37 ods. 3 až 5, § 39 ods. 4, § 243f ods. 1 a 5 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a § 251 a § 256 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok.

3. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že spoločnosť Private Capital Investments Limited, ktorá opísala rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vzťahu oprávneného, t. j. spoločnosti CD Consulting s.r.o. s povinným, nie je prvotným ani iným majiteľom cenného papiera - vlastnej zmenky, nie je indosatárom a teda svoje právo nepreukazuje nepretržitým radom indosamentov, nemá žiaden vlastný vzťah k povinnému, čo sama uvádza v predmetnom doplnení návrhu na vykonanie exekúcie.

V súvislosti s účastníctvom v civilnom súdnom konaní, ktorého súčasťou je aj konanie exekučné, súdna prax ako aj doktrína je jednotná v názore, že v prípade, ak dôjde k hmotnoprávnemu prevodu alebo prechodu práv alebo povinností, ktorých sa konanie týka, z doterajšieho účastníka konania na iný subjekt, tento hmotnoprávny prevod alebo prechod sa automaticky nepremietne do roviny procesnej. Inak povedané, k zmene účastníkov konania (vrátane exekučného) dochádza až na základe rozhodnutia súdu o pripustení takejto zmeny, a to konkrétne nadobudnutím právoplatnosti takéhoto rozhodnutia. Uvedený princíp sa uplatňuje vo všeobecnosti a existujú z neho len zákonom presne stanovené výnimky. Na tomto mieste je potrebné zdôrazniť, že Exekučný poriadok v ust. § 37 obsahuje osobitnú úpravu otázok účastníctva v exekučnom konaní, vrátane procesného postupu, ktorý je nevyhnutné dodržať pri

rozhodovaní o zmene účastníka v prípade zmeny hmotnoprávneho nositeľa práva lebo povinností, ktoré sú predmetom konania. Aj z citovaného ustanovenia § 37 Exekučného poriadku je bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, že v prípade, ak dôjde k prevodu alebo prechodu práv a povinností vyplývajúcich z exekučného titulu, k zmene účastníka exekučného konania v procesnej rovine dôjde až na základe právoplatného rozhodnutia exekučného súdu o pripustení zmeny účastníka. Účastníkom sa v tomto prípade rozumie pôvodný nositeľ práva, nie jeho nadobúdateľ, t.j. oznamovaciu povinnosť má pôvodný oprávnený.

Exekučným titulom je vykonateľný rozsudok Okresného súdu Levice č. k.: 13C/197/2013-57, z ktorého odôvodnenia vyplýva, že bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky. Vychádzajúc z vyššie uvedeného je v prejednávanej veci nepochybné, že účastníkom konania na strane oprávneného je od začatia exekučného konania až doposiaľ spoločnosť CD Consulting s.r.o., nakoľko dosiaľ neexistuje právoplatné rozhodnutie exekučného súdu, ktorým by ako oprávneného do konania pripustil akýkoľvek iný subjekt. Súčasne je nepochybné, že spoločnosť CD Consulting s.r.o., IČO: 264 29 705, bola v prejednávanej veci oprávneným aj ku dňu 23.12.2015, kedy jej zákon ako oprávnenému uložil povinnosť doplniť návrh na vykonanie exekúcie o náležitosti podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, a bola oprávneným aj počas celej zákonom stanovenej lehoty na toto doplnenie, t.j. do 22.01.2016. do 24.00 hod. Pôvodný oprávnený - spoločnosť CD Consulting, s.r.o. si túto svoju povinnosť do uplynutia stanovenej lehoty nesplnil.

Vzhľadom na skutočnosť, že nebolo súdu doručené žiadne podanie, ktorým by oprávnený - spoločnosť CD Consulting s.r.o., IČO: 264 29 705 doplnil rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným, ktorý, ako vyplýva z exekučného titulu, bol vystaviteľom zmenky, príp. vzťahu medzi povinným a predošlým majiteľom zmenky, keďže opäť z exekučného titulu vyplýva, že oprávnený je indosatárom zmenky, pričom ako vyplýva z výslovného znenia ust. § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, uložená povinnosť doplniť návrh na vykonanie exekúcie sa vzťahuje aj na indosatára zmenky. Exekučný súd preto musel dospieť k záveru, že oprávnený zmeškal zákonnú 30 dňovú lehotu na uskutočnenie tohto doplnenia. Právnym následkom nesplnenia tejto zákonnej povinnosti je podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku zastavenie exekúcie. Súd preto podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku exekúciu zastavil. Súd o náhrade trov účastníkov exekučného konania rozhodol v zmysle § 251 a § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku v spojení § 200 ods. 1. Exekučného poriadku. Oprávnený procesne zaviniel zastavenie konania, preto by bol povinný povinnému zaplatiť náhradu trov konania. Nakoľko povinnému nevznikli žiadne trovy, súd jej ich k náhrade nepriznal.

4. Uvedené uznesenie súdu prvej inštancie napadol v celom rozsahu včas podaným odvolaním oprávnený. Oprávnený v odvolaní uviedol, že podľa Exekučného poriadku súd môže rozhodnúť len o nepripustení zmeny účastníka konania alebo o jeho pripustení, no nie o zamietnutí návrhu na zmenu účastníka konania. Zákon nestanovuje, že oznámenie podľa § 37 ods. 3 Exekučného poriadku nemôže urobiť aj nový oprávnený. Takýmto výkladom súdu by došlo k odňatiu práva na prístup k súdu. Z ustanovenia § 37 ods. 3 Exekučného poriadku vyplýva, že účastník len oznamuje exekútorovi skutočnosti, na ktorých základe dochádza k prevodu alebo prechodu práv a povinností. Exekútor následne podáva návrh súdu na pripustenie zmeny účastníka. To, že oznámenie exekútorovi urobil nový oprávnený, nebráni exekútorovi, aby podal návrh súdu na zmenu oprávneného, ktorý spĺňa všetky predpoklady stanovené § 37 ods. 3 Exekučného poriadku. Exekučný poriadok neustanovuje, že návrh nemôže doplniť oprávnený v zmysle hmotného práva, a to, že na splnenie danej povinnosti je nevyhnutné rozhodnutie súdu o zmene oprávneného. Nový oprávnený, spoločnosť Private Capital Investments Limited preukázal v súlade s § 37 ods. 3 Exekučného poriadku prostredníctvom zmluvy o postúpení pohľadávky, že na neho prešli povinnosti a práva z exekučného titulu. Na základe uvedeného bol práve nový oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie v súlade s § 39 ods. 4 Exekučného poriadku. V lehote na doplnenie návrhu na exekúciu oprávnený uviedol, že naň sa uvedená povinnosť ustanovená v § 39 ods. 4 Exekučného poriadku nevzťahuje, keďže mu súd nepriznal právo zo zmenky rozhodnutím a nejde o oprávneného, ktorý by mal vlastné vzťahy s povinným a svoje právo nepreukazuje ani nepretržitým radom indosamentov. Na oprávneného prešlo právo priznané exekučným titulom indosatárovi na základe dohody o postúpení judikovaných pohľadávok. Nedošlo k rubopisu ani k odovzdaniu zmenky, oprávnený sa nestal majiteľom zmenky, a preto logicky nemá práva zo zmenky. V prípade, ak je pohľadávka zo zmenky už rozsúdená, možno túto pohľadávku ako samostatný predmet občianskoprávných vzťahov od zmenky právne oddeliť. Je teda zrejmé, že v prípade, ak by bol prechod práva z exekučného titulu na základe rubopisu, v takom prípade by oprávnený bol povinný preukazovať vlastné vzťahy predchádzajúceho majiteľa zmenky (remitenta) k dlžníkovi. V danom prípade došlo k cesii pohľadávky zo zmenky, avšak cesionár pritom zmenku nenadobudol, teda logicky neuplatňuje

právo zo zmenky. Na podporu svojich argumentov poukázal oprávnený na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5CoE/134/2013. Oprávnený taktiež poznamenal, že po pripustení zmeny oprávneného by bola oprávneným spoločnosť Private Capital Investments Limited, ktorá v lehote stanovenej v § 39 ods. 4 Exekučného poriadku návrh doplnila. Z uvedeného vyplýva, že v prejednávanej veci neboli naplnené dôvody na zamietnutie návrhu na zmenu účastníka konania, pretože je povinnosťou súdu rozhodnúť o návrhu súdneho exekútora na pripustenie zmeny oprávneného do 60 dní od prijatia takého návrhu. V dôsledku toho je aj vydanie uznesenia o zastavení exekúcie predčasné. Zároveň v danej veci neboli naplnené dôvody na zastavenie exekúcie, pretože oprávnený svoj návrh doplnil a zároveň nie je oprávneným, ktorému by bolo priznané právo zo zmenky rozhodnutím súdu a ktorý by súčasne mal vlastné vzťahy s povinným a zároveň nepreukazuje svoje právo nepretržitým radom indosamentov a nebolo rozhodnuté o pripustení nového oprávneného do exekučného konania. Vzhľadom na uvedené sa oprávnený odvolacím návrhom domáhal, aby odvolací súd odvolaniu v celom rozsahu vyhovel, zrušil napadnuté uznesenie a priznal oprávnenému náhradu trov konania za podané odvolanie.

5. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok - ďalej len „Civilný sporový poriadok“ alebo „CSP“) predtým, než môže pristúpiť k preskúmaniu veci v dôsledku podaného odvolania, je povinný preskúmať, či sú splnené podmienky, za ktorých možno napadnuté rozhodnutie v odvolacom konaní meritórne preskúmať, teda, či bolo odvolanie podané v zákonom stanovenej lehote, či bolo podané subjektom oprávneným na podanie takéhoto opravného prostriedku, či smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému zákon takýto opravný prostriedok pripúšťa a či má náležitosti podľa § 363 CSP.

6. Podľa § 386 písm. c) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

7. Podľa § 355 ods. 2 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

8. Podľa § 243h ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) (ďalej len „Exekučný poriadok“), ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

9. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

10. Vo vzťahu k odvolaniu oprávneného proti I. výroku uznesenia súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na zmenu účastníka konania odvolací súd uvádza, že odvolanie je prípustné len proti tým uzneseniam súdu prvej inštancie, pri ktorých Civilný sporový poriadok (§ 357 CSP) alebo osobitný právny predpis (Exekučný poriadok) výslovne pripúšťa právo podať odvolanie (§ 355 ods. 2 CSP).

Žiadne ustanovenie CSP ani iný zákon neustanovuje, že proti uzneseniu (resp. v prejednávanej veci proti tomu výroku uznesenia), ktorým súd prvej inštancie rozhodol o návrhu na zmenu účastníka konania (bez ohľadu na výsledok tohto rozhodovania - teda bez ohľadu na to, či návrh na zmenu účastníka konania zamietol, alebo zmenu účastníka pripustil), je odvolanie prípustné.

Z uvedených dôvodov odvolací súd odvolanie oprávneného v časti, v ktorej odvolanie smerovalo proti I. výroku napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, odmietol podľa § 386 písm. c) CSP ako odvolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

11. Vo vzťahu k odvolaním napadnutému II., III. a IV. výroku uznesenia súdu prvej inštancie odvolací súd nezistil nespĺnenie ktorejkoľvek podmienky, ktorá by bránila meritórnemu prejednávaniu odvolania oprávneného.

12. Odvolací súd má za to, že výrok týkajúci sa trov exekúcie (napadnutý IV. výrok uznesenia) ako aj výrok o náhrade trov konania (napadnutý III. výrok uznesenia) sú od konečného výroku o zastavení exekúcie (napadnutý II. výrok uznesenia) závislé a ich právna opodstatnenosť je vždy nerozlučne spojená s trvaním konečného výroku. Existencia alebo neexistencia výroku týkajúceho sa trov exekúcie ako aj výroku o náhrade trov konania nevyhnutne závisí od spôsobu rozhodnutia odvolacieho súdu

o odvolaní oprávneného voči výroku o zastavení exekúcie. V prípade, ak odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie o zastavení exekúcie zruší, zruší zároveň aj výrok týkajúci sa trov exekúcie a výrok o náhrade trov konania. Ak by naopak rozhodnutie súdu prvej inštancie o zastavení exekúcie bolo odvolacím súdom potvrdené, odvolací súd potvrdí aj rozhodnutie týkajúce sa trov exekúcie, hoci samotné rozhodnutie týkajúce sa trov exekúcie nebude v takomto prípade vzhľadom na neprípustnosť odvolania proti výroku o trovách exekúcie (§ 243h ods. 1 v spojení s § 9a ods. 1 Exekučného poriadku a § 355 ods. 2 CSP) predmetom podrobnejšieho skúmania odvolacím súdom (obdobne napr. uznesenie Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 6CoE/358/2013 z 24.04.2014), keďže opačný postup odvolacieho súdu by bol v rozpore s právnou úpravou odvolacieho konania, ktorá vyníma rozhodnutie týkajúce sa trov exekúcie z odvolacieho prieskumu. Oproti výroku o trovách exekúcie je proti výroku o nároku na náhradu trov konania prípustné odvolanie [§ 357 písm. m) CSP]. Nič to však nemení na tom, že odvolací prieskum výroku o náhrade trov konania obmedzuje skutočnosť, že odvolací súd je viazaný odvolacími dôvodmi oprávneného, ktorý žiadne odvolacie dôvody voči výroku o nároku na náhradu trov konania neuviedol. Preto aj v prípade výroku o nároku na náhradu trov konania platia obdobne právne závery, ktoré odvolací súd konštatoval vyššie, keď uviedol, že ak odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie o zastavení exekúcie zruší, zruší zároveň aj výrok o nároku na náhradu trov konania a ak by naopak rozhodnutie súdu prvej inštancie o zastavení exekúcie bolo odvolacím súdom potvrdené, odvolací súd potvrdí aj rozhodnutie o náhrade trov konania, hoci samotné rozhodnutie o náhrade trov konania nebude vzhľadom na dôvody odvolania oprávneného, ktorý osobitné odvolacie dôvody voči výroku o nároku na náhradu trov konania neuviedol, predmetom podrobnejšieho skúmania odvolacím súdom.

13. Odvolací súd po zistení, že voči II. až IV. výroku uznesenia súdu prvej inštancie bolo odvolanie podané včas, oprávnenou osobou, že proti II. výroku o zastavení exekúcie je odvolanie prípustné a III. a IV. výrok sú výroky závislé na hlavnom výroku o zastavení exekúcie, že má Civilným sporovým poriadkom vyžadované náležitosti, prejednal odvolanie oprávneného proti II. až IV. výroku bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) v medziach daných rozsahom odvolania a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a po preskúmaní napadnutého uznesenia, obsahu spisu a oboznámení sa s procesným postupom súdu prvej inštancie dospel k záveru, že odvolanie oprávneného proti II. až IV. výroku nie je dôvodné, napadnuté uznesenie je v II. až IV. výroku vecne správne, a preto je potrebné podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdiť ho.

14. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že exekučné konanie sa začalo dňa 11. 09. 2015, kedy bola pred súdnym exekútorom spísaná zápisnica o návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie. Súdnym exekútor písomným podaním, ktoré bolo súdu prvej inštancie doručené dňa 19. 10. 2015 požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd prvej inštancie dňa 12. 11. 2015 udelil súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Levice č. k. 13C/197/2013 - 57 zo dňa 17. 06. 2015. Spoločnosť Private Capital Investments Limited podaním zo dňa 20. 01. 2016 oznámila zmenu oprávneného a doplnila návrh na vykonanie exekúcie podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku. Toto podanie s návrhom na pripustenie zmeny účastníka konania bolo doručené súdu prvej inštancie dňa 29.01.2016. Následne súd prvej inštancie rozhodol napadnutým uznesením.

15. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

16. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

17. Podľa § 387 ods. 3 CSP, odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

18. Podľa § 37 ods. 3 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017, proti inému než tomu, kto je v rozhodnutí označený ako povinný, alebo v prospech iného než toho, kto je v rozhodnutí označený ako oprávnený, možno vykonať exekúciu, len ak sa preukázalo, že naňho prešla povinnosť alebo právo z exekučného titulu podľa § 41. Ak nastanú skutočnosti, na ktorých základe dochádza k prevodu alebo prechodu práv a povinností vyplývajúcich z exekučného titulu, sú účastníci konania

povinní bez zbytočného odkladu písomne oznámiť tieto skutočnosti exekútorovi. Oznámenie musí byť doložené listinou preukazujúcou prevod alebo prechod práv alebo povinností. Návrh na pripustenie zmeny účastníkov konania je exekútor povinný súdu doručiť v lehote 14 dní odo dňa, keď sa o týchto skutočnostiach dozvedel. Súd rozhodne do 60 dní od doručenia návrhu uznesením. Rozhodnutie sa doručí exekútorovi, oprávnenému a povinnému, ktorí sú označení v exekučnom titule, a tomu účastníkovi, na ktorého právo alebo povinnosť prešla.

19. Podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom od 23.12.2015, v návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou oprávnený opíše aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným. Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

20. Podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku, v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona.

21. Podľa § 243f ods. 4 Exekučného poriadku, ak sa v konaniach podľa odseku 1 nepreukáže opak, platí, že sú tu dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m).

22. Podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku, ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie nedoplní v lehote podľa odseku 1, súd exekúciu zastaví.

23. Podľa § 243f ods. 6 Exekučného poriadku, ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie doplní v lehote podľa odseku 1, súd preskúma či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m), a ak exekúciu nezastaví, rozhodne o pokračovaní exekúcie.

24. Podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017, exekúciu súd zastaví, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na 1. neprijateľné zmluvné podmienky, 2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo 3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

25. Nakoľko odvolací súd v odvolacom konaní dospel k záveru, že súd prvej inštancie vo vzťahu k odvolaním napadnutému II. až IV. výroku uznesenia súdu prvej inštancie postupoval procesne správne, správne zistil aj skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie aj náležite, v rozsahu potrebnom pre jeho preskúmanie, odôvodnil, odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením II. až IV. výroku napadnutého uznesenia a v súlade s § 387 ods. 2 CSP sa preto v odôvodnení svojho rozhodnutia o odvolaní obmedzuje na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia.

26. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia podľa § 387 ods. 2 CSP uvádza, že podľa právnej úpravy zavedenej zákonom č. 438/2015 Z. z. platnej a účinnej od 23.12.2015, obsiahnutej v prechodnom ustanovení § 243f ods. 1 Exekučného poriadku sú exekučné súdy, ak dospejú k záveru, že povinný má v kauzálnom vzťahu postavenie dlžníka - spotrebiteľa, čo zisťujú v súlade s novelizovaným ustanovením § 17 ods. 1 a 2 zákona č. 191/1950 Zb. zmenkového a šekového, povinné ex offio prihliadať v exekučných konaniach o vymáhaní nároku zo zmenky na to, či bola povinnému v konaní pred všeobecnými, ale aj rozhodcovskými súdmi poskytnutá taká primeraná ochrana, aká mu ako spotrebiteľovi podľa predpisov o spotrebiteľskom práve patrí.

Oprávnený je už v návrhu na vykonanie exekúcie povinný opísať rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným a preukázať ho dôkazmi, ktoré ním tvrdené skutočnosti osvedčujú. Po dátume 23.12.2015 je tak povinný urobiť aj v prebiehajúcich exekúciách, resp. exekučných konaniach, ktoré začali pred dátumom 23.12.2015, pretože aj v exekučných konaniach, v ktorých do účinnosti zákona č. 438/2015 Z. z. nebolo rozhodnuté o žiadosti o udelenie poverenia, exekučný súd postupuje podľa právnej úpravy účinnej od 23.12.2015, ak sa na podklade exekučného titulu priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou.

Exekučný poriadok určil oprávnenému na splnenie vyššie uvedenej povinnosti 30 dňovú lehotu, ktorá začala plynúť odo dňa účinnosti tohto zákona, t.j. dňa 24.12.2015 a uplynula 22.01.2016. Lehota na doplnenie dôkazov stanovená pre oprávneného týmto zákonom je lehotou procesnou, preto stačí, ak bolo podanie doplnené vrátane dôkazov oprávneným posledný deň lehoty súdnemu exekútorovi, prípadne súdu alebo odovzdané orgánu, ktorý má povinnosť ho súdnemu exekútorovi alebo súdu doručiť.

27. Účelom zákona č. 438/2015 Z. z., ktorým sa menil a doplňal zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menili a doplňali niektoré zákony, je zvýšiť ochranu spotrebiteľa v súdnych konaniach pred všeobecnými súdmi Slovenskej republiky. Právna úprava má zamedziť, aby ďalej dochádzalo k zneužitiu niektorých právnych inštitútov (napr. zmenky) proti spotrebiteľom a zabezpečiť, aby nedochádzalo ďalej k vydávaniu rozsudkov, ktoré potvrdzujú nároky veriteľov dosahujúce príslušenstvo vo výške dosahujúcej úžeru. *Expresis verbis* sa tak zaviedla povinnosť súdu skúmať, či v rámci uplatneného nároku zo zmenky, táto nevznikla zo vzťahu so spotrebiteľom. Zaviedli sa tým nové povinnosti účastníka konania v súdnom konaní, ktorý uplatňuje nárok zo zmenky, a to najmä za účelom zistenia, či ide o nedovolenú alebo nezákonne vydanú zmenku. V exekučných konaniach, prebiehajúcich na podklade exekučného titulu vydanom v konaní, v ktorom nebola účastníkovi poskytnutá primeraná ochrana, je nevyhnutné vysporiadať sa s otázkou ochrany spotrebiteľa aj v týchto exekučných konaniach. Na tento účel je upravená možnosť súdu odmietnuť vydať poverenie (zamietnuť žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie), resp. v prebiehajúcich exekučných konaniach exekúciu zastaviť, čím sa vyslovila povinnosť súdu prihliadať na spotrebiteľské vzťahy, a to aj v konaniach v ktorých súdy takúto povinnosť opomenuli.

28. Exekučným titulom, na podklade ktorého bola vykonávaná exekúcia je rozsudok ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky. Na základe tejto skutočnosti bol oprávnený, teda spoločnosť CD Consulting s.r.o., povinný oznámiť súdnemu exekútorovi prevod práv a povinností z exekučného titulu a uvedené preukázať Rámcovou zmluvou o postúpení judikovaných pohľadávok zo dňa 23.12.2015 spolu s Prílohou k Rámцovej zmluve o postúpení judikovaných pohľadávok identifikujúcou vymáhanú pohľadávku v tomto exekučnom konaní. Uvedené oznámenie však oprávnený ako účastník konania nepredložil, ale v rozpore s ustanoveniami Exekučného poriadku to urobila spoločnosť Private Capital Investments Limited, pričom v dôsledku tohto rozporu nemohlo toto podanie subjektu, ktorý nie je účastníkom exekučného konania, vyvolať relevantné procesnoprávne následky. Vzhľadom na zamietnutie návrhu na zmenu účastníka povinnosť podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, najmä však vzhľadom na skutočnosť že počas celej 30-dňovej lehoty, v ktorej bol oprávnený povinný doplniť svoj návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku mala procesné postavenie oprávneného spoločnosť CD Consulting s.r.o., mala si práve táto spoločnosť splniť povinnosť ustanovenú § 243f ods. 1 v spojení s § 39 ods. 4 Exekučného poriadku do uplynutia dňa 22.01.2016. Účelom uvádzania týchto skutočností je, aby exekučný súd mohol posúdiť tento vlastný vzťah, na základe ktorého bola zmenka vystavená. Preto sa táto povinnosť týka každého oprávneného, ktorý si uplatňuje právo z exekučného titulu vydaného na základe zmenky, nie len toho, kto svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov.

29. Ustanovenie § 37 ods. 3 Exekučného poriadku upravuje postup pri zmene účastníka exekučného konania. Návrh na zmenu účastníka exekučného konania je v prípade singulárnej sukcesie oprávnený podať len účastník exekučného konania, t. j. oprávnený alebo povinný. Iná osoba sa za účastníka konania považuje len v prípade, ak jej toto postavenie priznáva zákon. Žiadne ustanovenie Exekučného poriadku v súvislosti s oprávnením podať návrh na pripustenie zmeny oprávneného nepriznáva postavenie účastníka konania subjektu, ktorý nadobudol vymáhanú pohľadávku jej postúpením. Subjektom oprávneným disponovať s podaným návrhom je jedine oprávnený a len jemu prislúcha, aby navrhol svoje vystúpenie z konania s tým, že na jeho miesto do konania vstúpi iný subjekt. Právna úprava v Exekučnom poriadku je odlišná od právnej úpravy zmeny účastníka konania podľa § 92 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ktorá bol účinná v čase, kedy súdny exekútor navrhol súdu, aby pripustil zmenu účastníka konania na strane oprávneného na spoločnosť Private Capital Investments Limited, ktorá oznámila súdnemu exekútorovi zmenu oprávneného a ktorá napriek absencii účasti v tomto exekučnom konaní doplnila návrh na vykonanie exekúcie podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku. Podľa uvedeného ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku mohol zmenu účastníka konania iniciovať aj subjekt, na ktorý prešlo právo alebo povinnosť, o ktorých sa koná. V dôsledku existencie osobitnej úpravy v Exekučnom poriadku však nie je dôvod aplikovať ustanovenie § 92 ods. 2 OSP v predmetnej veci. Zmena účastníka exekučného konania pritom nastáva až právoplatnosťou

rozhodnutia o pripustení zmeny účastníka exekučného konania. Až do dňa nadobudnutia právoplatnosti takéhoto rozhodnutia má v exekučnom konaní postavenie účastníka konania len subjekt, z ktorého prešla povinnosť alebo právo z exekučného titulu. Keďže počas plynutia celej 30-dňovej lehoty na splnenie povinnosti ustanovenej § 243f ods. 1 v spojení s § 39 ods. 4 Exekučného poriadku oprávneným bola len spoločnosť CD Consulting s.r.o., len táto mohla splniť uvedenú povinnosť a ak tak v danej lehote neurobila, sú splnené všetky podmienky na zastavenie exekúcie podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku.

30. Súd prvej inštancie, ako odvolací súd uviedol už vyššie, v tejto veci zistil správne skutkový stav a vyvodil z neho i správny právny záver. Z toho dôvodu odvolací súd posúdil odvolanie oprávneného proti II. výroku o zastavení exekúcie ako nedôvodné. Z uvedeného dôvodu odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v II. výroku ako i vo výroku III. a IV. výroku ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

31. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešnému povinnému síce vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania, avšak keďže mu žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, odvolací súd rozhodol tak, že povinnému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva..

32. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu prijal senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).